

1 j. b. 1989

Juryleden concours verstaan hun vak

door
Eric van Dusseldorp

(door Eric van Dusseldorp)
TWEE WEKEN geleden liet ik u kennismaken met de juryleden van het eindspelconcours van het Bondsorgaan. Het Damspel. Van Leo Springer, Martin van Dijk en Johan Bastiaannet liet ik composities zien en ook het werk van eindspelredacteur Ruud de Kooter werd even ten tonele gebracht.

Het leek me een aardig idee om ook de juryleden van het probleemconcours van hetzelfde Damspel wat nader aan u bekend te maken. En dat doen we eveneens met het tonen van één van hun (zeer vele) composities.

We beginnen met de achtentzestigjarige Jan Pennings uit Den Bosch, een van de meest gelouterde vedetten in het vak. Pennings heeft al verschillende malen als jurylid of contactpersoon opgetreden. Het meest bekend is deze Brabander echter door zijn vele activiteiten met betrekking tot het zogeheten „lan-gelijkmotief“, ook wel 46/5-motief genoemd. Hij componeerde veel problemen op dit thema, publiceerde

vijf 46/5-boeken (met in totaal 4650 diagrammen!) en heeft al sinds jaar en dag het „46/5-hoekje“ in het tijdschrift Dam Eldorado.

Hier volgt een compositie van hem uit 1941.
ZIE DIAGRAM I

Direct 33-29 levert niet het gewenste resultaat op. Het moet als volgt (in verkorte notatie): 493, 28, 20, 4, 16! (171 AB) 22 (4) 27, 37 + A (22, 4) 27, 37 + B (47) 42+.

Een leuk, vlot probleem.
Het tweede jurylid is de negenen-vijftigjarige Gerrit van der Linde

uit Waalwijk. (Beneden de Moerdijk mag je iedereen bij de voornaam noemen, al zijn ze honderd.) Deze leraar Nederlands heeft een vaardige pen, maar persoonlijk houdt ik nog iets meer van zijn damcomposities. Van der Linde weet vrij complete slagsystemen vanuit futsoneerlijke aanvangsstanden te laten ontrollen. Hij componeert kennelijk vanuit een slagidee (en zo hoort het ook!) en niet, of in mindere mate, vanuit een motief.

Ik heb van Gerrit van der Linde, geloof ik, nog nooit een probleem gezien waarin de zwarte slag 36 x 47 niet voorkwam. Zie ook diagram

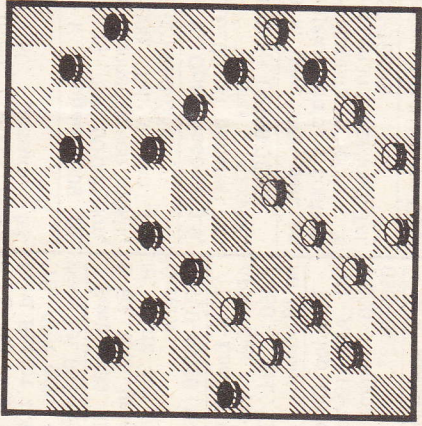
II, een vraagstuk van zijn hand uit het jaar 1964.

DIAGRAM II

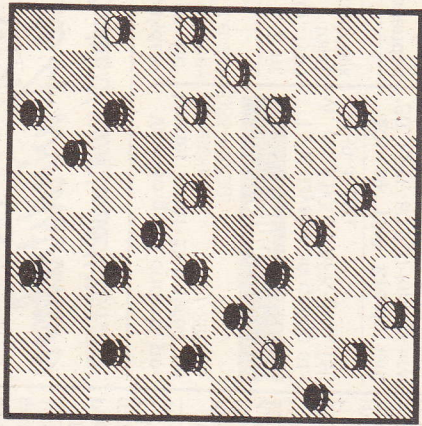
Natuurlijk geen partijstand (want waarom zou zwart i.p.v. 13-18 geen 13-19 gespeeld hebben?) maar wel een prettig aandoende stelling. En dat is niet onbelangrijk, want het oog wil ook wat.

Oplissing: 239, 10, 42, 37, 8, 4, 29, 24, 14 +. Waar iedereen 25x3 verwacht, volgt opeens 31 x 4!

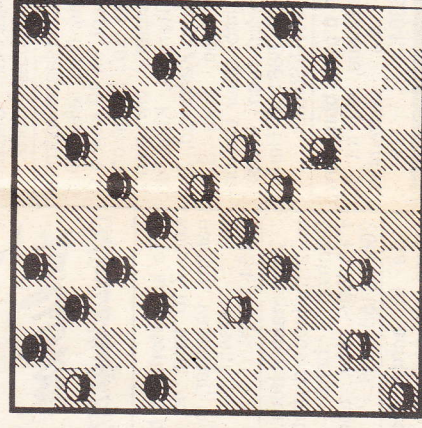
U ziet het, het probleemconcours van Het Damspel heeft in de heren Pennings en Van der Linde twee

• DIAGRAM I

• DIAGRAM II

• DIAGRAM III

juryleden die hun vak verstaan!
De contactman van het concours is Johan van den Boogaard uit Lifth, die tevens de probleemredacteur van Het Damspel is. Ook Van den Boogaard heeft zijn sporen als problemist ruimschoots achtergelaten. Op diagram III zien we een compositie van hem uit 1981.

DIAGRAM III

Winst door 282!, 37, 28, 10, 3, 45, (12, 11, 21, 7) 21 (12) 17 en 41+. In nr. 3 van Het Damspel zal de (voorlopige) uitslag van het concours bekend gemaakt worden. Ik kan echter nu al verklappen dat het een echt internationaal concours is geworden, met deelnemers uit maar liefst acht landen!